

Els valors, les nostres armes de destrucció massiva

written by Mireia Juanola | 29 de novembre de 2017

Sempre havia pensat que el que ens havien ensenyat era cert, i que en un món carregat de valors humans les coses es podien parlar i debatre.

Sempre havia considerat que per damunt del poder i els diners existien les persones, l'ajuda al pròxim i al desvalgut i que la Pau havia d'imposar-se per damunt de tot davant de la intolerància i la falta de respecte; que els estats servien per gestionar les necessitats dels ciutadans i per encarrilar les seves demandes, un cop decidides a les urnes de manera col·lectiva.

Això ens havien ensenyat a l'escola, com una cosa antiquíssima nascuda a la Grècia clàssica, anomenada Democràcia i reivindicada pels estats europeus i internacionals per defensar la Pau, la Justícia i els Drets humans.

Sempre havíem vist horroritzats les guerres i la incomprensió i ens havien parlat que la no violència era la clau *Allen universal* que obria totes les portes. Ho hem cregut i compartit bona part dels ciutadans d'Europa i de la resta del món que només volem viure d'una manera digna, en respecte i en Pau.

Igualment vam aprendre que després del desastre humanitari que va suposar la Segona Guerra Mundial i tants altres conflictes bèl·lics del segle passat es va crear l'Organització de les Nacions Unides (ONU), que com sabem es tracta d'una organització intergovernamental mundial, que "té per finalitat mantenir la Pau, promoure la cooperació econòmica, cultural, social i humanitària, garantir la seguretat dels estats basant-se en els principis d'igualtat i autodeterminació i vetllar pel respecte dels Drets humans."

Principis d'intencions basats en valors universals, més espirituals que pragmàtics.

Ara bé, potser en la defensa dels estats es van oblidar que són les persones les qui els componen i que els seus drets, tant individuals com col·lectius, són inalienables i reconeguts per tothom que es consideri bona persona i tingui un mínim de respecte i empatia per l'altri.

Però tanmateix, les reminiscències dels imperis colonials i les dels seus estats-nació dels segles XIX i XX, usats com a eina d'explotació i per al gaudi de les seves elits, van passar per damunt de les emocions de les persones i del sentiment de pertinença a grups culturals establerts com a pobles, i van menystenir la integritat, la llengua i les tradicions de les persones que en formaven part i els van convertir en *massa treballadora, apàtrida i deshumanitzada*.

I segurament, al segle XXI, encara seguim inèrcies d'errors comesos en el passat quan encara els valors humans no es tenien en compte i només prevalien les estructures complexes de poders verticals i els seus seguicis, confosos en l'avarícia i el poder i la lluita per la riquesa i el manteniment del control dels territoris segregats.

Però la realitat és tossuda i allò que s'expressa des de dins de l'ànima no es pot fer callar. Per això en el món de la tecnologia i la informació de res serveixen els estats totalitaris coercitius o les guerres que volen silenciar la veu dels pobles que s'identifiquen com a tals i lluiten contra les injustícies a la recerca d'una Pau universal per damunt d'imposicions fragmentades en un món que, actualment, ja és holístic i global.

Per això, ara mateix ens sorprèn que Europa, bressol de l'humanisme, no es manifesti davant d'injustícies que clamen el cel i descobrim astorats que els guardians d'aquesta Pau encara defensin els estats i els bancs en lloc de les

persones.

Tanmateix els valors humans i els drets universals són més eficaços que totes les fronteres i presons, perquè creuen en el benestar i la felicitat dels col·lectius i de les persones i en defensen la llibertat per damunt de lleis injustament imposades i, tot i els esforços d'alguns estats imperialistes o colonitzadors per silenciar-los, són, en realitat, les nostres més poderoses armes de destrucció massiva, perquè són profundes i nobles i traspassen, malgrat tot, l'inimaginable per garantir la Pau.

Amb la mirada al nou món, continuem desmuntant incoherències i insensateses.

Seguim!